ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 6ης Ιουλίου 2005 *

Στην υπόθεση Τ-148/04,

TQ3 Travel Solutions Belgium SA, με έδρα το Mechelen (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη, αρχικώς, από τους R. Ergec και K. Möric και, εν συνεχεία, από τον B. Lissoir, δικηγόρους,

προσφεύγουσα-ενάγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους L. Parpala και E. Manhaeve, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής-εναγομένης,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υποστηριζομένης από τη

Wagon-Lits Travel SA, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους F. Herbert, H. Van Peer, δικηγόρους, και D. Harrison, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο, αφενός, αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής περί μη κατακυρώσεως στην προσφεύγουσα-ενάγουσα του φέροντος αριθμό 1 έργου το οποίο αφορούσε η προκήρυξη 2003/S 143 129409, για την παροχή υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου, και περί κατακυρώσεως του έργου αυτού σε άλλη επιχείρηση και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα κατόπιν της απορρίψεως της προσφοράς της,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, N. J. Forwood και Σ. Παπασάββα, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Μαρτίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Η σύναψη των συμβάσεων παροχής υπηρεσιών της Επιτροπής υπόκειται στις διατάξεις του τίτλου V του πρώτου μέρους του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1, στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός), καθώς και στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού (ΕΕ L 357, σ. 1, στο εξής: κανόνες εφαρμογής). Οι ως άνω διατάξεις διαπνέονται από τις κοινοτικές οδηγίες στον οικείο τομέα, και ιδίως, για τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών, από την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ L 328, σ. 1).

2 Το άρθρο 100, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού ορίζει ότι «[ο] αρμόδιος διατάκτης ορίζει εν συνεχεία τον ανάδοχο της σύμβασης, τηρώντας τα κριτήρια επιλογής και ανάθεσης που έχουν ορισθεί εκ των προτέρων στα έγγραφα της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, και τους κανόνες σύναψης των συμβάσεων». Το άρθρο 97, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού και το άρθρο 138, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής αναφέρουν ότι μια σύμβαση μπορεί να ανατεθεί στην πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, ήτοι σε εκείνη που παρουσιάζει την καλύτερη σχέση μεταξύ ποιότητας και τιμής.

3 Το άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«[Η] αναθέτουσα αρχή γνωστοποιεί σε κάθε απορριφθέντα υποψήφιο ή προσφέροντα τους λόγους απόρριψης της υποψηφιότητας ή της προσφοράς του [...]. Ωστόσο, η γνωστοποίηση ορισμένων στοιχείων δύναται να παραλειφθεί στις περιπτώσεις που θα εμπόδιζε την εφαρμογή των νόμων, θα ήταν αντίθετη προς το δημόσιο συμφέρον, θα έθιγε τα θεμιτά εμπορικά συμφέροντα δημόσιων ή ιδιωτικών επιχειρήσεων ή θα παρέβλαπτε τον θεμιτό ανταγωνισμό μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων.»

4 Το άρθρο 139, παράγραφος 1, των κανόνων εφαρμογής προβλέπει ότι, «[ε]άν, για συγκεκριμένη σύμβαση, οι προσφορές φαίνονται υπερβολικά χαμηλές, η αναθέτουσα αρχή, πριν απορρίψει γι' αυτόν και μόνο τον λόγο τις προσφορές αυτές, ζητεί εγγράφως τις διευκρινίσεις που αυτή θεωρεί ενδεδειγμένες σχετικά με τα στοιχεία της προσφοράς και επαληθεύει, με την αυτοπρόσωπη παράσταση των προσφερόντων, τα στοιχεία αυτά λαμβάνοντας υπόψη και την παρεχόμενη από αυτούς τεκμηρίωση».

5 Το άρθρο 146, παράγραφος 4, των κανόνων εφαρμογής ορίζει ότι, «[σ]ε περίπτωση υπερβολικά χαμηλών προσφορών κατά το άρθρο 139, η επιτροπή αξιολόγησης ζητεί τις προσήκουσες διευκρινίσεις ως προς τη σύνθεση των προσφορών».

Ιστορικό της διαφοράς

6 Με τη σύμβαση-πλαίσιο 98/16/IX.D.1/1, της 13ης Ιανουαρίου 1999, η Επιτροπή ανέθεσε στην εταιρία Belgium International Travel τη διαχείριση των υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου για τους υπαλλήλους της στις Βρυξέλλες. Η σύμβαση

αυτή συνήφθη για αρχική χρονική περίοδο δύο ετών, με δυνατότητα ανανεώσεως σε τρία στάδια, για ένα χρόνο κάθε φορά, δηλαδή, για τη χρονική περίοδο από 1ης Απριλίου 1999 μέχρι τις 31 Μαρτίου 2004. Με συμπληρωματική πράξη της 27ης Φεβρουαρίου 2001, η εν λόγω σύμβαση εκχωρήθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα.

7 Με προκήρυξη διαγωνισμού της 30ής Μαΐου 2003 που δημοσιεύθηκε στο *Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2003, S 103), η Επιτροπή προκήρυξε διαγωνισμό, με κλειστή διαδικασία, υπό τα στοιχεία ADMIN/D1/PR/2003/051, για την παροχή υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου σχετικά με τις μετακινήσεις των υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με αποστολή και όλων των άλλων προσώπων που ταξιδεύουν για λογαριασμό ή κατόπιν αιτήσεως των κοινοτικών οργάνων και οργανισμών.

8 Όπως προκύπτει από τον φάκελο, αυτή η προκήρυξη διαγωνισμού ακυρώθηκε από την Επιτροπή κατόπιν της αποσύρσεως ορισμένων κοινοτικών οργάνων.

9 Στις 29 Ιουλίου 2003, ενεργώντας δυνάμει του δημοσιονομικού κανονισμού και των κανόνων εφαρμογής, η Επιτροπή δημοσίευσε στο *Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2003, S 143), υπό τα στοιχεία 2003/S 143-129409, νέα προκήρυξη διαγωνισμού, με κλειστή διαδικασία, για την παροχή υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου που αφορούν τις μετακινήσεις των υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με αποστολή και όλων των άλλων προσώπων που ταξιδεύουν για λογαριασμό ή κατόπιν αιτήσεως ορισμένων κοινοτικών οργάνων και οργανισμών (τμήμα II.1.6 της προκηρύξεως). Η προκήρυξη απετελείτο από ορισμένο αριθμό έργων, το καθένα από τα οποία αντιστοιχούσε σε έναν τόπο εκτελέσεως των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των Βρυξελλών (έργο 1), του Λουξεμβούργου (έργο 2), του Grange (έργο 3), της Ispra (έργο 4), του Geel (έργο 5), του Petten (έργο 6) και της Σεβίλλης (έργο 7).

10 Με συστημένη επιστολή της 28ης Νοεμβρίου 2003, η προσφεύγουσα-ενάγουσα κατέθεσε στην Επιτροπή προσφορά για τα έργα 1, 2, 3, 5, 6 και 7 της εν λόγω προκήρυξης.

11 Με έγγραφο της 24ης Φεβρουαρίου 2004, η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα-ενάγουσα ότι η προσφορά της για το έργο 1 της συμβάσεως (στο εξής: έργο 1 ή επίδικη σύμβαση) δεν προτιμήθηκε, καθόσον η σχέση ποιότητας/τιμής της προσφοράς της ήταν κατώτερη από αυτήν της προσφοράς που προτιμήθηκε. Το ως άνω έγγραφο της 24ης Φεβρουαρίου 2004 διευκρινίζει:

«Κατόπιν εξετάσεως των προσφορών που υποβλήθηκαν σε απάντηση της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών που δημοσίευσε η Επιτροπή, σας πληροφορούμε με λύπη ότι η προσφορά σας δεν προτιμήθηκε για τα έργα 1, 2, 3 και 7 της εν λόγω προκηρύξεως. Οι λόγοι που δικαιολογούν την απόρριψη της προσφοράς σας είναι οι ακόλουθοι:

Έργο 1 (Βρυξέλλες)

Αποδείχθηκε ότι η σχέση ποιότητας/τιμής της προσφοράς σας (51,55) είναι κατώτερη από αυτήν της εταιρίας που προτάθηκε ως ανάδοχος (87,62) [...].»

12 Με έγγραφο της 8ης Μαρτίου 2004, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να της κοινοποιήσει σαφέστερες πληροφορίες ως προς την επιλογή της προσφοράς που προτιμήθηκε για την επίδικη σύμβαση. Επίσης, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να αναστείλει τη διαδικασία αναθέσεως της προκηρύξεως αυτής και να μη συνάψει σύμβαση με την προτιμηθείσα για το έργο αυτό επιχείρηση.

13 Με έγγραφο της 16ης Μαρτίου 2004, η Επιτροπή παρέσχε πληροφορίες στην προσφεύγουσα-ενάγουσα σχετικά με την αιτιολογία της αποφάσεώς της της 24ης Φεβρουαρίου 2004 με την οποία δεν ανέθεσε την επίδικη σύμβαση στην προσφεύγουσα-ενάγουσα και σχετικά με την αιτιολογία της αποφάσεώς της να την αναθέσει σε άλλη επιχείρηση (στο εξής: απόφαση περί μη αναθέσεως και απόφαση περί αναθέσεως, αντιστοίχως). Η Επιτροπή διευκρίνισε ιδίως ότι η

προσφορά της προσφεύγουσας-ενάγουσας έλαβε 51,55 βαθμούς, ενώ η προτιμηθείσα προσφορά της εταιρίας Wagon-Lits Travel (στο εξής: WT ή παρεμβαίνουσα) έλαβε 87,62 βαθμούς κατόπιν ποιοτικής και οικονομικής αναλύσεως και ότι, κατά συνέπεια, η προσφορά της WT είχε περισσότερα πλεονεκτήματα από οικονομική άποψη και δικαιολογούσε την ανάθεση της επίδικης συμβάσεως σε αυτήν την επιχείρηση. Επίσης, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι η προσφορά της WT, αν και ήταν σαφώς χαμηλότερη σε επίπεδο τιμής σε σχέση με την προσφορά της προσφεύγουσας-ενάγουσας (δείκτης 100 για την WT και δείκτης 165,56 για την προσφεύγουσα-ενάγουσα), «δεν φαινόταν υπερβολικά χαμηλή και, επομένως, δεν υπήρχε ανάγκη προσφυγής στις διατάξεις του άρθρου 139 [των κανόνων εφαρμογής]».

14 Με τηλεομοιοτυπία της 17ης Μαρτίου 2004, η Επιτροπή πρότεινε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα την παράταση μέχρι και τις 27 Ιουνίου 2004 της συμβάσεως-πλαισίου 98/16/IX.D.1/1 σχετικά με τις υπηρεσίες ταξιδιωτικού πρακτορείου, η οποία έληγε στις 31 Μαρτίου 2004.

15 Με έγγραφο της 19ης Μαρτίου 2004, η Επιτροπή δικαιολόγησε την αίτησή της για παράταση της ανωτέρω συμβάσεως-πλαισίου διευκρινίζοντας ότι η κοινοποίηση των οδηγιών στον νέο αντισυμβαλλόμενο, δηλαδή στην WT, και η έναρξη ισχύος της νέας συμβάσεως δεν μπορούσαν να πραγματοποιηθούν κατά την ημερομηνία που προέβλεπε η εν λόγω σύμβαση-πλαίσιο. Συγκεκριμένα, το ως άνω έγγραφο διευκρίνιζε ότι, λόγω «αυστηρών προθεσμιών που ήσαν ανεξάρτητες από τη βούληση της Επιτροπής και του αντισυμβαλλομένου, η κοινοποίηση των οδηγιών στον νέο αντισυμβαλλόμενο και η έναρξη ισχύος της νέας συμβάσεως δεν μπορούσαν να πραγματοποιηθούν κατά την κανονική ημερομηνία λήξεως [της] συμβάσεως [της προσφεύγουσας-ενάγουσας]».

16 Με τηλεομοιοτυπία της 22ας Μαρτίου 2004, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ενημέρωσε την Επιτροπή ότι δεν επιθυμούσε να παρατείνει τη σύμβαση-πλαίσιο και ότι, συνεπώς, η σύμβαση θα έληγε την 1η Απριλίου 2004.

17 Με έγγραφα της 23ης και της 26ης Μαρτίου 2004, η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα-ενάγουσα να ενεργήσει κατά τρόπον ώστε να διαβιβασθούν στην WT τα αρχεία με τα «υποδείγματα ταξιδιωτών» που είχε καταρτίσει η προσφεύγουσα-ενάγουσα, προκειμένου να «διασφαλισθεί η συνέχεια της υπηρεσίας του τομέα των αποστολών». Με έγγραφα της 25ης και της 31ης Μαρτίου 2004, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ενημέρωσε την Επιτροπή ότι ηρνείτο να διαβιβάσει στην WT τα εν λόγω υποδείγματα.

18 Στις 31 Μαρτίου 2004, η Επιτροπή συνήψε σύμβαση με την WT για την παροχή υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου στις Βρυξέλλες. Η ως άνω σύμβαση άρχισε να ισχύει την 1η Απριλίου 2004 με μια τροποποιητική συμφωνία που επέτρεπε στον νέο αντισυμβαλλόμενο να παρέχει τις υπηρεσίες «ex-plant» (από τα δικά του γραφεία) για μια μεταβατική περίοδο από την 1η Απριλίου 2004 έως τις 19 Μαΐου 2004.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

19 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Απριλίου 2004, η προσφεύγουσα-ενάγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή-αγωγή ζητώντας, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως περί μη αναθέσεως και της αποφάσεως περί αναθέσεως και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη εξαιτίας των δύο αυτών αποφάσεων.

20 Στις 26 Απριλίου 2004, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε αίτηση αποσκοπούσα στο να αποφανθεί το Πρωτοδικείο με ταχεία διαδικασία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε με απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουνίου 2004.

21 Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Απριλίου 2004, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζητούσε, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση της αποφάσεως περί μη αναθέσεως και της αποφάσεως περί αναθέσεως και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μέτρα αναστολής των αποτελεσμάτων της αποφάσεως περί αναθέσεως ή της συμβάσεως που συνήφθη μετά την απόφαση αυτή. Η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε με διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουλίου 2004, ενώ ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιουνίου 2004, η WT ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Με διάταξη της 14ης Ιουλίου 2004, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε στην WT να παρέμβει. Η WT κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως και οι άλλοι διάδικοι κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί του ως άνω υπομνήματος εντός των ταχθεισών προθεσμιών.

23 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, ζήτησε από την Επιτροπή να απαντήσει σε ορισμένες ερωτήσεις και από την WT, αφενός, να απαντήσει σε μια ερώτηση και, αφετέρου, να προσκομίσει ένα μη εμπιστευτικό αντίγραφο της οικονομικής και της τεχνικής προσφοράς που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της επίμαχης διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών. Με έγγραφο της 9ης Φεβρουαρίου 2005, η Επιτροπή παρουσίασε τις απαντήσεις της στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου και, με έγγραφο της 14ης Φεβρουαρίου 2005, η WT προσκόμισε το έγγραφο που είχε ζητηθεί και παρουσίασε την απάντησή της στην ερώτηση του Πρωτοδικείου.

24 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση περί μη αναθέσεως·

— να ακυρώσει την απόφαση περί αναθέσεως·

— να αναγνωρίσει ότι η διαπραχθείσα από την Επιτροπή πλημμέλεια συνιστά πταίσμα το οποίο στοιχειοθετεί την ευθύνη της Επιτροπής·

— να διατάξει, βάσει του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, την προσκόμιση, από την Επιτροπή, του συνόλου των εγγράφων που έχει στην κατοχή της και τα οποία αφορούν την ανάθεση του έργου 1·

— να παραπέμψει την προσφεύγουσα-ενάγουσα ενώπιον της Επιτροπής προκειμένου να διεξαχθεί η αποτίμηση της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

25 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή στο σύνολό της·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

26 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί των αιτημάτων περί ακυρώσεως

27 Προς στήριξη των αιτημάτων της περί ακυρώσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παράβαση του άρθρου 146 των κανόνων εφαρμογής και από την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των οικονομικών προσφορών. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως της ποιότητας των προσφορών.

1. *Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 146 των κανόνων εφαρμογής και από την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των οικονομικών προσφορών*

Επιχειρήματα των διαδίκων

28 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η Επιτροπή, κρίνοντας ότι η προσφορά της WT δεν ήταν υπερβολικά χαμηλή και, ως εκ τούτου, μη τηρώντας την υποχρέωσή της να ζητήσει από την WT προσήκουσες διευκρινίσεις ως προς τη σύνθεση της εν λόγω προσφοράς, παρέβη το άρθρο 146 των κανόνων εφαρμογής, δεδομένου ότι, κατά την προσφεύγουσα, το άρθρο 139 των κανόνων εφαρμογής δεν είναι εφαρμοστέο εν προκειμένω.

29 Κατά την προσφεύγουσα, η τιμή της προσφοράς της WT ήταν χαμηλότερη κατά 42 % από τον μέσο όρο μεταξύ της προσφοράς που κατέθεσε η προσφεύγουσα και της προσφοράς ενός τρίτου υποβαλόντος προσφορά, ο οποίος είχε καταθέσει ακόμη υψηλότερη προσφορά ως προς την τιμή, λαμβανομένου υπόψη ότι η προσφορά της προσφεύγουσας έλαβε, για την τιμή της, δείκτη 165,56 και ότι η πλέον ακριβή προσφορά έλαβε δείκτη 181,13. Η ως άνω σημαντική διαφορά έπρεπε να παρακινήσει την Επιτροπή να θεωρήσει την προσφορά της WT ως υπερβολικά χαμηλή, λαμβανομένου υπόψη ότι η προσφεύγουσα, με έγγραφο της 8ης Μαρτίου 2004, είχε γνωστοποιήσει στην Επιτροπή τις αμφιβολίες της ως προς την αξιοπιστία του περιεχομένου της προσφοράς της WT.

30 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, καίτοι η Επιτροπή διαθέτει σημαντική εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να ληφθεί απόφαση συνάψεως συμβάσεως βάσει προσκλήσεως υποβολής προσφορών, ο κοινοτικός δικαστής ελέγχει, ωστόσο, την τήρηση των κανόνων διαδικασίας και αιτιολογήσεως, καθώς και την ουσιαστική ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών, την έλλειψη πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως και καταχρήσεως εξουσίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2002, T-211/02, Tideland Signal κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-3781, σκέψη 33).

31 Συναφώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι το Πρωτοδικείο έκρινε, στην απόφασή του της 25ης Φεβρουαρίου 2003, T-4/01, Renco κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2003, σ. II-171, σκέψη 76), ότι το Συμβούλιο «οφείλει [...] να εξετάζει τη φερεγγυότητα και τη σοβαρότητα των προσφορών που το εμβάλλουν σε υποψίες εν γένει, πράγμα που συνεπάγεται κατ' ανάγκη ότι ζητεί, ενδεχομένως, διευκρινίσεις επί των ατομικών τιμών που θεωρεί ύποπτες, κατά μείζονα δε λόγο αν είναι πολυάριθμες», και ότι, εξάλλου, «το γεγονός ότι η προσφορά της ενάγουσας κρίθηκε σύννομη προς τη συγγραφή υποχρεώσεων δεν απήλλαξε το Συμβούλιο από την υποχρέωσή του, δυνάμει του ιδίου άρθρου, να επαληθεύσει τις τιμές συγκεκριμένης προσφοράς αν προέκυπταν αμφιβολίες ως προς τη φερεγγυότητά τους κατά τη διάρκεια της εξετάσεως των προσφορών και μετά την αρχική εκτίμηση του συννόμου αυτών».

32 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η τιμή των υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου αποτελείται, για καθένα από τα έργα, αφενός, από τα «έξοδα διαχειρίσεως» («Management fee»), που συνίστανται στην αμοιβή η οποία οφείλεται στο ταξιδιωτικό πρακτορείο για τα έξοδα διαχειρίσεως που αφορούν τις μετακινήσεις του προσωπικού των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και οργανισμών, και, αφετέρου, από τα «έξοδα συναλλαγής» («Transaction fee»), που συνίστανται στην αμοιβή η οποία οφείλεται στο ταξιδιωτικό πρακτορείο για τα έξοδα διαχειρίσεως που αφορούν τις μετακινήσεις άλλων προσώπων, εκτός του προσωπικού των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και οργανισμών, τα οποία όμως ταξιδεύουν κατόπιν αιτήσεως των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και οργανισμών.

33 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι τα «έξοδα διαχειρίσεως» αποτελούνται από τα έξοδα μισθοδοσίας, τα έξοδα λειτουργίας και τα γενικά έξοδα. Κατά την προσφεύγουσα, τα έξοδα μισθοδοσίας αποτελούν το σημαντικότερο τμήμα των «εξόδων διαχειρίσεως» και, κατά συνέπεια, της τιμής για τις υπηρεσίες ταξιδιωτικού

πρακτορείου που αφορούν το έργο 1. Επίσης, η προσφεύγουσα εκτίμησε, στην οικονομική προσφορά της, ότι τα έξοδα μισθοδοσίας αντιπροσώπευαν το 79,5 % των «εξόδων διαχειρίσεως». Δεδομένου ότι η τιμή των υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου αποτελείται, κατ' ουσίαν, από έξοδα μισθοδοσίας, η Επιτροπή όφειλε, κατά την προσφεύγουσα, να θεωρήσει την τιμή που προτάθηκε από την WT ως υπερβολικά χαμηλή.

34 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η μόνη δυνατότητα μειώσεως των εξόδων μισθοδοσίας, και επομένως της προσφοράς των τιμών, θα συνίστατο στην αισθητή μείωση του αριθμού των προσώπων που διατίθενται για την εκτέλεση της συμβάσεως ή του ποσού των αμοιβών τους σε σχέση με εκείνες που προτάθηκαν από την προσφεύγουσα. Επομένως, τέτοιες μειώσεις θα είχαν, κατ' ανάγκην, επίπτωση επί της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών.

35 Όσον αφορά, πρώτον, τις αμοιβές, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η συγγραφή υποχρεώσεων προέβλεπε ότι οι υπηρεσίες ταξιδιωτικού πρακτορείου έπρεπε να παρέχονται εντός των κτιρίων των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και οργανισμών. Επομένως, οι συμβάσεις εργασίας των προστηθέντων θα υπάγονταν στο βελγικό δίκαιο, το οποίο επιβάλλει μια ελάχιστη αμοιβή για τις συμβάσεις εργασίας.

36 Όσον αφορά, δεύτερον, τον αριθμό των προστηθέντων, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, για τη διασφάλιση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών, απαιτείται η απασχόληση 39 ατόμων. Δεδομένου ότι τα έξοδα για το προσωπικό δεν μπορούν να συμπιεσθούν, η σημαντική διαφορά της τιμής μεταξύ της προσφοράς που υπέβαλε η WT και εκείνων των δύο άλλων υποβαλόντων προσφορά επιτρέπει να συναχθεί ότι υφίσταται μια υπερβολικά χαμηλή προσφορά. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, καίτοι είναι δυνατόν να υποβληθεί προσφορά πλέον ανταγωνιστική από τη δική της, μια διαφορά της τάξεως του 42 % δύσκολα μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να δικαιολογηθεί.

37 Επί πλέον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η Επιτροπή εσφαλμένως απέδωσε σημασία στη σχέση μεταξύ του όγκου των συναλλαγών και των «εξόδων διαχειρίσεως», δεδομένου ότι το κριτήριο αυτό δεν περιέχεται στη συγγραφή

υποχρεώσεων. Συναφώς, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρξει καμία αναλογία μεταξύ των όγκων συναλλαγών για τα έργα 1 και 2 και των προϋπολογισμών που έχουν προβλεφθεί για τα εν λόγω έργα. Συγκεκριμένα, ο προϋπολογισμός που έχει προβλεφθεί για το έργο 2 αντιπροσωπεύει μόλις το 12,58 % του προϋπολογισμού που έχει προβλεφθεί για το έργο 1. Επί πλέον, ο όγκος συναλλαγών που έχει υπολογισθεί για το έργο 2 αντιπροσωπεύει μόλις το 22,8 % εκείνου που έχει υπολογισθεί για το έργο 1.

38 Τέλος, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η Επιτροπή προσέφυγε σε διαφορετικά κριτήρια από εκείνα που περιέχονται στη συγγραφή υποχρεώσεων, αφενός, ως προς τα «έξοδα διαχειρίσεως» και, αφετέρου, λαμβάνοντας υπόψη το σύστημα συμμετοχής στα κέρδη το οποίο προτάθηκε από την WT, καθώς και τα τεχνικά μέσα και την υλικοτεχνική υποδομή που διέθετε η εν λόγω εταιρία.

39 Κατά την Επιτροπή, η προσφορά που υπέβαλε η WT δεν ήταν υπερβολικά χαμηλή και, ως εκ τούτου, δεν ήταν αναγκαία η προσφυγή στο άρθρο 139 των κανόνων εφαρμογής. Η χρήση του ρήματος «φαίνομαι», στο άρθρο 139, παράγραφος 1, των κανόνων εφαρμογής, καταδεικνύει τη βούληση του κοινοτικού νομοθέτη να απονείμει στην αναθέτουσα αρχή ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως κατά τις διαδικασίες προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών. Επί πλέον, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, όπως προκύπτει από το ίδιο άρθρο, μια υπερβολικά χαμηλή προσφορά δεν είναι, αυτή καθ' εαυτήν, παράνομη, δεδομένου ότι μπορεί να ληφθεί υπόψη η παρεχόμενη τεκμηρίωση προκειμένου να εξηγηθεί για ποιον λόγο η ως άνω προσφορά ήταν υπερβολικά χαμηλή.

40 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι δεν υπήρχε σημαντική διαφορά μεταξύ του μέσου κόστους των «εξόδων συναλλαγής» που προσέφερε η προσφεύγουσα και εκείνου των «εξόδων συναλλαγής» που προσέφερε η WT, ενώ υπήρχε μη αμελητέα διακύμανση ως προς το ποσό των «εξόδων διαχειρίσεως» που προσέφεραν οι δύο υποβαλόντες προσφορά.

41 Όσον αφορά τα έξοδα μισθοδοσίας, η WT είχε υπολογίσει δεόντως τον αναγκαίο αριθμό προσώπων, στηριζόμενη, μεταξύ άλλων, σε μια αναλογία του «μέσου ετήσιου όγκου συναλλαγών ανά διαχειριστή». Επί πλέον, η Επιτροπή τονίζει ότι μια άλλη προσφορά πρότεινε, επίσης, μικρότερο αριθμό συμβούλων από αυτόν που προτάθηκε από την προσφεύγουσα. Λαμβανομένου υπόψη του κόστους ανά άτομο, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η WT πρότεινε τη δεύτερη χαμηλότερη τιμή, ενώ η προσφεύγουσα υπέβαλε την υψηλότερη τιμή.

42 Όσον αφορά τα γενικά έξοδα, η προσφορά της WT παρουσίαζε γενικά έξοδα πολύ χαμηλότερα από εκείνα της προσφεύγουσας.

43 Η επιτροπή αξιολογήσεως έλαβε, επίσης, υπόψη διάφορες παραμέτρους προκειμένου να αξιολογήσει τη συνοχή των προσφορών ως προς τα «έξοδα διαχειρίσεως». Αφενός, η ως άνω επιτροπή ανέλυσε το μέσο κόστος μιας συναλλαγής που αφορά τις «αποστολές» και η οποία χρηματοδοτείται μέσω των «εξόδων διαχειρίσεως» σε σχέση με το μέσο κόστος μιας συναλλαγής που αφορά τις «λοιπές μετακινήσεις» και η οποία χρηματοδοτείται μέσω των «εξόδων συναλλαγής». Το ως άνω μέσο κόστος ανερχόταν σε 32,94 ευρώ έναντι 14,37 ευρώ για την προσφεύγουσα, και σε 16 ευρώ έναντι 15,66 ευρώ για την WT. Αφετέρου, η ως άνω επιτροπή προέβη σε σύγκριση του κόστους των «εξόδων διαχειρίσεως» το οποίο αφορά το έργο 1 (Βρυξέλλες) με εκείνο το οποίο αφορά το έργο 2 (Λουξεμβούργο), σε συνάρτηση με τον αναλογικό όγκο κάθε έργου. Από την ως άνω ανάλυση προκύπτει ότι τα «έξοδα διαχειρίσεως» της WT για το έργο 1 ήσαν 3,64 φορές υψηλότερα από εκείνα που προσφέρονταν για το έργο 2, για όγκο αποστολών 3,56 φορές μεγαλύτερο. Τα «έξοδα διαχειρίσεως» της προσφεύγουσας εμφανίστηκαν υψηλότερα για το έργο 1, καθόσον τα τελευταία ήσαν 7,89 φορές υψηλότερα από εκείνα που προσφέρονταν για το έργο 2, επίσης για όγκο αποστολών 3,56 φορές μεγαλύτερο.

44 Λαμβανομένης υπόψη της ως άνω αναλύσεως, η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφορά της WT ήταν πραγματική, ισορροπημένη και ανάλογη. Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι στηρίχθηκε σε παραμέτρους αντικειμενικές και συγκρίσιμες μεταξύ των προσφορών, καθιστώντας δυνατή, κατ' αυτόν τον τρόπο, την εκτίμηση της συνοχής μεταξύ του τεχνικού περιεχομένου και του επιπέδου της τιμής της προσφοράς.

45 Επίσης, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι έλαβε υπόψη το προταθέν από την WT σύστημα συμμετοχής στα κέρδη [κατανομή μεταξύ του πρακτορείου και της Επιτροπής των εκπτώσεων που αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγματεύσεων από το πρακτορείο ως προς την τιμή αγοράς των εισιτηρίων σε σχέση με τις τιμές της International Air Transport Association (Διεθνούς Ενώσεως Αεροπορικών Μεταφορών), στο εξής: IATA]. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εκτιμά ότι το σύστημα συμμετοχής στα κέρδη είναι ένα κρίσιμο στοιχείο, αφενός, για την εκτίμηση του δυνητικού εισοδήματος που μπορεί ο υποβαλών προσφορά να υπολογίζει, επί πλέον της αμοιβής για τις υπηρεσίες, και, αφετέρου, για την εκτίμηση της οικονομικής ισορροπίας μιας προσφοράς όσον αφορά τα «έξοδα διαχειρίσεως».

46 Η WT εκτιμά ότι η Επιτροπή απέδειξε ότι προέβη σε λεπτομερειακή και ακριβή συγκριτική εξέταση και ότι, ως εκ τούτου, η προσφορά της εν λόγω εταιρίας δεν φαινόταν υπερβολικά χαμηλή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

47 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να ληφθεί απόφαση συνάψεως συμβάσεως βάσει προσκλήσεως υποβολής προσφορών και ότι ο έλεγχος του Πρωτοδικείου πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας και αιτιολογήσεως καθώς και στον έλεγχο της ουσιαστικής ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών, της ελλείψεως πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως και καταχρήσεως εξουσίας (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Φεβρουαρίου 2000, T-145/98, ADT Projekt κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-387, σκέψη 147, και της 26ης Φεβρουαρίου 2002, T-169/00, Esedra κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-609, σκέψη 95).

48 Επίσης, πρέπει να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 97 του δημοσιονομικού κανονισμού, «[η] σύμβαση μπορεί να ανατεθεί με μειοδοτικό διαγωνισμό ή με ανάθεση στην πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά». Επί πλέον, σύμφωνα με το άρθρο 138 των κανόνων εφαρμογής, «[π]λέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά είναι εκείνη που παρουσιάζει την καλύτερη σχέση μεταξύ ποιότητας και τιμής, με κριτήρια δικαιολογούμενα από το αντικείμενο της σύμβασης».

49 Εξάλλου, από το άρθρο 139 των κανόνων εφαρμογής προκύπτει ότι η αναθέτουσα αρχή έχει την υποχρέωση να παράσχει στον υποβαλόντα προσφορά τη δυνατότητα να αποσαφηνίσει, και μάλιστα να δικαιολογήσει, τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της προσφοράς του, προτού απορρίψει την εν λόγω προσφορά, αν θεωρεί ότι η προσφορά αυτή είναι υπερβολικά χαμηλή. Επίσης, η υποχρέωση ελέγχου της σοβαρότητας μιας προσφοράς απορρέει από την προηγούμενη ύπαρξη αμφιβολιών ως προς τη φερεγγυότητά της, λαμβανομένου υπόψη, εξάλλου, ότι το ως άνω άρθρο έχει ως κύριο αντικείμενο το να επιτραπεί στον υποβαλόντα προσφορά να μην αποκλεισθεί από τη διαδικασία χωρίς να έχει τη δυνατότητα να δικαιολογήσει το περιεχόμενο της προσφοράς του, η οποία φαίνεται υπερβολικά χαμηλή.

50 Επομένως, η εφαρμογή του άρθρου 146 των κανόνων εφαρμογής συνδέεται αναπόσπαστα με εκείνη του άρθρου 139 των κανόνων εφαρμογής, καθόσον μόνον όταν μια προσφορά θεωρείται υπερβολικά χαμηλή, κατά την έννοια του τελευταίου άρθρου, η επιτροπή αξιολογήσεως οφείλει να ζητήσει τις προσήκουσες διευκρινίσεις ως προς τη σύνθεση της προσφοράς, προτού, ενδεχομένως, απορρίψει την εν λόγω προσφορά. Επίσης, και σε αντίθεση με ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, στην περίπτωση που μια προσφορά δεν φαίνεται υπερβολικά χαμηλή σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο 139, το άρθρο 146 των κανόνων εφαρμογής δεν ασκεί επιρροή. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η επιτροπή αξιολογήσεως ουδόλως είχε, εν προκειμένω, την πρόθεση να απορρίψει την προσφορά της WT, καθόσον η τελευταία δεν της φαινόταν υπερβολικά χαμηλή, προκύπτει ότι το άρθρο 139 των κανόνων εφαρμογής δεν ασκεί επιρροή.

51 Όσον αφορά την ανάθεση της επίδικης συμβάσεως, από το άρθρο 6 της συγγραφής υποχρεώσεων προκύπτει ότι, «για κάθε έργο, η σύμβαση θα ανατεθεί στον υποβαλόντα προσφορά που παρουσίασε την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, λαμβανομένης υπόψη της ποιότητας των προτεινομένων υπηρεσιών και λαμβανομένων υπόψη των προσφερομένων τιμών». Κατά πάγια νομολογία, προκειμένου να προσδιοριστεί η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, έκαστο των κριτηρίων συνάψεως της συμβάσεως που λαμβάνει υπόψη η αναθέτουσα αρχή δεν πρέπει κατ' ανάγκην να είναι αμιγώς οικονομικής φύσεως, δοθέντος ότι δεν μπορεί να αποκλείεται ότι άλλοι μη αμιγώς οικονομικοί παράγοντες μπορούν να επηρεάζουν την αξία μιας προσφοράς κατά την κρίση της αναθέτουσας αρχής (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2002, C-513/99, Concordia Bus Finland, Συλλογή 2002, σ. I-7213, σκέψη 55, και απόφαση Renco κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 67).

52 Εν προκειμένω, η τιμή των υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου αποτελείται από δύο κύρια στοιχεία: i) τα «έξοδα διαχειρίσεως», που αντιπροσωπεύουν το συνολικό μηνιαίο ποσό το οποίο καλύπτει τα έξοδα μισθοδοσίας, τα έξοδα λειτουργίας και τα γενικά έξοδα και ii) τα «έξοδα συναλλαγής», που αντιπροσωπεύουν την αμοιβή που οφείλεται στο ταξιδιωτικό πρακτορείο για τα έξοδα διαχειρίσεως τα οποία αφορούν τις μετακινήσεις των προσώπων που ταξιδεύουν κατόπιν αιτήσεως των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και οργανισμών.

53 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τα «έξοδα συναλλαγής» που προτάθηκαν από την WT, αλλά αμφισβητεί μόνον το ποσό των

«εξόδων διαχειρίσεως» που προτάθηκαν από την τελευταία. Έτσι, πρέπει να προσδιορισθεί αν η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά το οικονομικό περιεχόμενο των «εξόδων διαχειρίσεως», εξεταζομένων ως προς τα διάφορα στοιχεία τους, με δεδομένο ότι η προσφορά των «εξόδων διαχειρίσεως» της WT είναι η λιγότερο ακριβή προσφορά, ότι εκείνη της προσφεύγουσας είναι η πλέον ακριβή προσφορά και ότι δύο άλλες προσφορές βρίσκονται μεταξύ των ως άνω δύο προσφορών.

Επί των εξόδων μισθοδοσίας

54 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι τα έξοδα μισθοδοσίας καθορίζονται σε συνάρτηση, αφενός, με τον αριθμό των προστηθέντων και, αφετέρου, με το κόστος που προκαλεί έκαστος προστηθείς.

55 Όσον αφορά, πρώτον, τον αριθμό των προστηθέντων, πρέπει να επισημανθεί ότι ο εν λόγω αριθμός μπορεί να είναι ένας χρήσιμος δείκτης όσον αφορά την ενδεχόμενη υποτίμηση των απαιτουμένων αναγκών για την εύρυθμη εκτέλεση των υπηρεσιών που αποτελούν αντικείμενο της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών. Ωστόσο, ένα τέτοιο αριθμητικό στοιχείο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αποφασιστική ένδειξη, καθόσον η αποτελεσματικότητα της διαρθρωτικής οργανώσεως ενός υποβαλόντος προσφορά μπορεί να δικαιολογεί έναν μικρότερο αριθμό προστηθέντων.

56 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η WT, προκειμένου να υπολογίσει τον αναγκαίο αριθμό προστηθέντων, στηρίχθηκε στον «μέσο ετήσιο όγκο συναλλαγών ανά διαχειριστή», δεδομένου ότι ο υπολογισμός αυτός στηρίζεται σε ένα αντικειμενικό και πραγματικό κριτήριο. Η WT ανέφερε, σε απάντηση σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, ότι ο αριθμός των προστηθέντων που ήταν αναγκαίος, κατά τη γνώμη της, για το έργο 1 ανερχόταν σε 29 άτομα, λαμβανομένου υπόψη ότι μια άλλη προσφορά πρότεινε έναν ακόμη μικρότερο αριθμό ατόμων.

57 Η εκτίμηση της προσφεύγουσας, σύμφωνα με την οποία 39 άτομα είναι αναγκαία για την εκτέλεση των υπηρεσιών, δεν ασκεί επιρροή, καθόσον δεν αποκλείεται άλλοι υποβαλόντες προσφορά να είναι σε θέση να προτείνουν έναν μικρότερο αριθμό προστηθέντων χάρη, ιδίως, σε έναν αποτελεσματικότερο τρόπο λειτουργίας και στην υψηλότερη ανταγωνιστικότητα, από τεχνική άποψη, των εν λόγω υποβαλόντων προσφορά.

58 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι η εκτίμηση της WT ως προς τον αριθμό των προστηθέντων ήταν απρόσφορη και ότι η τελευταία υποτίμησε τον εν λόγω αριθμό.

59 Όσον αφορά, δεύτερον, το κόστος ανά άτομο, πρέπει να υπομνησθεί ότι η WT πρότεινε τη δεύτερη χαμηλότερη τιμή ανά προστηθέντα, ενώ η προσφεύγουσα πρότεινε την υψηλότερη τιμή.

60 Υπό το πρίσμα της ως άνω διαπιστώσεως, καθίσταται φανερό ότι η WT δεν ήταν η μόνη επιχείρηση που υπολόγισε τις απαιτούμενες ανάγκες για το έργο 1 σε κόστος χαμηλότερο από εκείνο που υπολόγισε η προσφεύγουσα. Επί πλέον, το γεγονός ότι ένας άλλος υποβαλών προσφορά πρότεινε χαμηλότερο κόστος ανά άτομο από εκείνο που πρότεινε ο υποβαλών την προσφορά που έγινε δεκτή ενίσχυσε την εκτίμηση της αναθέτουσας αρχής ότι οι τιμές που προτάθηκαν από την WT δεν ήσαν υπερβολικά χαμηλές.

61 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα περιορίζεται να επικαλεστεί το γεγονός ότι η WT πρότεινε είτε ανεπαρκή αριθμό προστηθέντων είτε υπερβολικά χαμηλή αμοιβή που χορηγείται στους τελευταίους. Ωστόσο, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Επομένως, η αναθέτουσα αρχή μπόρεσε να αποδείξει ότι ο αριθμός των προστηθέντων που προτάθηκε από την WT ήταν εύλογος και ότι η προσφορά που προτιμήθηκε δεν ήταν υπερβολικά χαμηλή.

Επί των εξόδων λειτουργίας

62 Όσον αφορά τα έξοδα λειτουργίας, από το παράρτημα 2 της συγγραφής υποχρεώσεων προκύπτει ότι τα ως άνω έξοδα αποτελούνται, αφενός, από τα έξοδα που αφορούν τον καταλογισμό από το πρακτορείο της καθυστερήσεως μεταξύ της ημερομηνίας πληρωμής από το πρακτορείο των τιμολογίων των προμηθευτών του και της ημερομηνίας πληρωμής από την Επιτροπή των τιμολογίων του πρακτορείου και, αφετέρου, από όλα τα άλλα έξοδα και επιβαρύνσεις και όλα τα έξοδα διαχειρίσεως που αφορούν τα υλικά εξοπλισμού, τα αναλώσιμα υλικά, τη συντήρηση και την εκμετάλλευση του υλικού πληροφορικής και επικοινωνίας που χρησιμοποιείται για τους σκοπούς της εκτελέσεως της συμβάσεως.

63 Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα έξοδα λειτουργίας που υπολογίσθηκαν από την WT ήσαν υπερβολικά χαμηλά, αλλά περιορίστηκε, στα έγγραφά της, να προσδιορίσει τις συνιστώσες των εν λόγω εξόδων χωρίς να αποσαφηνίσει για ποιον λόγο ο υπολογισμός τους από την WT ήταν υπερβολικά χαμηλός.

Επί των γενικών εξόδων

64 Όσον αφορά τα γενικά έξοδα, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφορά της WT παρουσίαζε ένα τμήμα των γενικών εξόδων πολύ χαμηλότερο από εκείνο της προσφοράς της προσφεύγουσας. Ως προς τη θέση αυτή των γενικών εξόδων, πρέπει να επισημανθεί ότι οι υποβαλόντες προσφορά προβαίνουν σε υπολογισμό σύμφωνα με την πρακτική και την εμπειρία τους. Επομένως, οι υπολογισμοί της προσφεύγουσας δεν μπορούν να θεωρηθούν ως πρότυπα, λαμβανομένου υπόψη ότι ο ιδιάζων χαρακτήρας της οργανώσεως εκάστου υποβαλόντος προσφορά μπορεί να δικαιολογεί την ύπαρξη χαμηλότερων εξόδων.

65 Επί πλέον, κατά την Επιτροπή, η WT μεριμνά για την «ελαχιστοποίηση των εξόδων με διασφάλιση ενός υψηλού ποιοτικού επιπέδου, στηριζόμενη σε πολύ αποτελεσματικές υποδομές και τεχνολογίες, χάρη σε πρωτοποριακές τεχνικές παραγωγικότητας». Όπως προκύπτει από γραπτή απάντηση σε ερώτηση που έθεσε το Πρωτοδικείο, η Επιτροπή έλαβε υπόψη, ιδίως, το γεγονός ότι η WT ήταν σε θέση να προτείνει λύσεις που θεωρούνται οι καλύτερες δυνατές για την παροχή των υπηρεσιών με σκοπό τη μείωση των εξόδων, αλλά και καινοτόμες λύσεις πληροφορικής. Επί πλέον, η εξαντλητική παρουσίαση των τεχνικών πόρων και των πόρων υλικοτεχνικής υποδομής της προσφοράς της WT επέτρεψε στην Επιτροπή να βεβαιωθεί ότι οι υποδομές που χρησιμοποιήθηκαν και τα εργαλεία που αναπτύχθηκαν προσανατολίζονταν στην παραγωγικότητα και τη μείωση των εξόδων, εξασφαλίζοντας συγχρόνως την αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών. Επίσης, η τεχνική προσφορά μεριμνούσε για την παροχή των καλύτερων υπηρεσιών, τούτο δε με το μικρότερο κόστος.

66 Επομένως, και υπό το πρίσμα των ως άνω ενδείξεων, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η Επιτροπή προσπάθησε να εξακριβώσει ότι τα γενικά έξοδα εξασφάλιζαν την εύρυθμη εκτέλεση των υπηρεσιών που υπολογίσθηκαν και ότι η προσφορά που προτιμήθηκε ήταν αξιόπιστη και σοβαρή.

67 Επίσης, πρέπει να επισημανθεί ότι η επιτροπή αξιολογήσεως εξακρίβωσε τη συνοχή των «εξόδων διαχειρίσεως», συγκρίνοντας, πρώτον, το μέσο κόστος μιας συναλλαγής η οποία αφορά τις «αποστολές» και η οποία χρηματοδοτείται μέσω των «εξόδων διαχειρίσεως» με εκείνο μιας συναλλαγής η οποία αφορά τις «λοιπές μετακινήσεις» και η οποία χρηματοδοτείται μέσω των «εξόδων συναλλαγής». Η ανάλυση αυτή απέδειξε ότι το ως άνω κόστος ήταν, όσον αφορά την προσφορά της προσφεύγουσας, περίπου δύο φορές μεγαλύτερο από το μέσο κόστος μιας συναλλαγής που χρηματοδοτείται μέσω των «εξόδων συναλλαγής» (32,94 ευρώ έναντι 14,37 ευρώ), σε αντίθεση με την προσφορά της WT, που πρότεινε δαπάνες οι οποίες διέφεραν πολύ λίγο μεταξύ τους (16 ευρώ έναντι 15,66 ευρώ).

68 Η επιτροπή αξιολογήσεως συνέκρινε, δεύτερον, το κόστος των «εξόδων διαχειρίσεως» των έργων 1 (Βρυξέλλες) και 2 (Λουξεμβούργο) σε συνάρτηση με τον αναλογικό όγκο κάθε έργου. Πάντως, η προταθείσα από την WT προσφορά φάνηκε αξιόπιστη στην αναθέτουσα αρχή, καθόσον τα «έξοδα διαχειρίσεως» για το έργο 1

ήσαν 3,64 φορές υψηλότερα από εκείνα που προτάθηκαν για το έργο 2, για όγκο αποστολών 3,56 φορές μεγαλύτερο, ήτοι μια αναλογία η οποία ήταν δικαιολογημένη και η οποία δεν άφηνε να διαφανεί η ύπαρξη ανακολουθίας ως προς τις προσφερόμενες τιμές. Αντιθέτως, τα «έξοδα διαχειρίσεως» της προσφεύγουσας φαίνονταν πολύ υψηλότερα για το έργο 1, καθόσον τα τελευταία ήσαν 7,89 φορές υψηλότερα από εκείνα που προτάθηκαν για το έργο 2, επίσης για όγκο αποστολών 3,56 φορές μεγαλύτερο.

69 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ως άνω σύγκριση της αναλογίας, αλλά δεν αποδεικνύει ότι η εν λόγω σύγκριση είναι εσφαλμένη, λαμβανομένου υπόψη, εξάλλου, και σε αντίθεση με ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ότι η Επιτροπή προσέφυγε στην εν λόγω συγκριτική μέθοδο μόνον προκειμένου να βεβαιωθεί ως προς τη συνοχή της προτιμηθείσας προσφοράς και ουδόλως προκειμένου να αναθέσει το έργο 1. Επομένως, η Επιτροπή ευλόγως θεώρησε ότι τα «έξοδα διαχειρίσεως» της προσφοράς της WT ήσαν σοβαρά και αξιόπιστα.

Επί του συστήματος συμμετοχής στα κέρδη

70 Πρέπει να γίνει δεκτό, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι το σύστημα συμμετοχής στα κέρδη ελήφθη υπόψη κατά την ποιοτική αξιολόγηση της προσφοράς, προκειμένου να αποδειχθεί ότι ορθώς η Επιτροπή δεν θεώρησε την προσφορά υπερβολικά χαμηλή. Το ως άνω στοιχείο χρησιμοποιήθηκε προκειμένου να διασφαλιστεί η φερεγγυότητα και η σοβαρότητα της οικονομικής προσφοράς στο σύνολό της και δεν χρησιμοποιήθηκε ως κριτήριο αναθέσεως. Δεδομένου ότι κάθε έκπτωση που επιτυγχάνει ο παρέχων υπηρεσίες δημιουργεί μια ανάλογη αμοιβή υπέρ της Επιτροπής και ότι, εν προκειμένω, η προσφορά της WT πρότεινε ένα σημαντικό μερίδιο συμπληρωματικού εισοδήματος από το σύστημα συμμετοχής στα κέρδη, η Επιτροπή βεβαιώθηκε ως προς την οικονομική ισορροπία των «εξόδων διαχειρίσεως».

71 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως με το να θεωρήσει ότι η οικονομική προσφορά της WT ήταν η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη χωρίς, ωστόσο, να είναι υπερβολικά χαμηλή. Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

2. *Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση της ποιότητας των τεχνικών προσφορών*

Επιχειρήματα των διαδίκων

72 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η Επιτροπή, απονέμοντας στην προσφορά της WT τον υψηλότερο βαθμό (87,62 επί 100) για την ποιότητα των προτεινόμενων υπηρεσιών, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Κατά την προσφεύγουσα, προκειμένου να εξηγηθεί η λήψη υψηλότερου βαθμού, η προσφορά της WT έπρεπε να παρέχει σημαντικές εγγυήσεις ως προς την ποιότητα των υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου, αλλά και εγγυήσεις ως προς την ποιότητα μεγαλύτερες από εκείνες που προτάθηκαν. Πάντως, κατά την προσφεύγουσα, η προσφορά της WT ουδόλως μπορούσε να εξασφαλίσει επαρκή ποιότητα για τις εν λόγω υπηρεσίες.

73 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η WT, προσλαμβάνοντας 14 από τους 35 πρώην υπαλλήλους της, δεν διέθετε το αναγκαίο προσωπικό προκειμένου να εξασφαλιστεί η υψηλή ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών.

74 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι καμία παράλειψη δεν της προσήφθη κατά την εκτέλεση των παροχών, κατά τη διάρκεια της εκτελέσεως της συμβάσεως-πλαισίου, ήτοι για την περίοδο από την 1η Απριλίου 1999 έως τις 31 Μαρτίου 2004. Συναφώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, σε εσωτερικό υπόμνημα της 6ης Δεκεμβρίου 2001, ο προϊστάμενος της διοικητικής μονάδας που είναι επιφορτισμένη με τις αποστολές στο πλαίσιο της Επιτροπής αναγνώρισε την εύρυθμη εκτέλεση των υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου που παρέσχε η προσφεύγουσα υπογραμμίζοντας τον «συνολικά θετικό» χαρακτήρα των εν λόγω υπηρεσιών. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η προσφορά της ικανοποιούσε πλήρως τις απαιτήσεις που καθορίζονται στη συγγραφή υποχρεώσεων.

75 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή γνώριζε, ακόμη και πριν από την αρχή της εκτελέσεως της συμβάσεως, ότι η WT δεν μπορούσε να εξασφαλίσει ορθή εκτέλεση των υπηρεσιών για χρονικό διάστημα τριών μηνών, ήτοι για μια περίοδο

που αντιστοιχεί στο ένα όγδοο της αρχικής διάρκειας της συμβάσεως. Πάντως, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι το παράρτημα 1 της συγγραφής υποχρεώσεων καθιστά την παροχή των υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου εντός των κτιρίων των θεσμικών οργάνων επιτακτική προϋπόθεση εκτελέσεως των υπηρεσιών, λαμβανομένου υπόψη, εξάλλου, ότι η σύμβαση μπορεί να καταγγελθεί «όταν η εκτέλεση της συμβάσεως δεν έχει όντως αρχίσει εντός των τριών μηνών που έπονται της ημερομηνίας που έχει προβλεφθεί προς τούτο». Επίσης, η προσφεύγουσα εκπλήσσεται λόγω του ότι απονεμήθηκε στην WT ο υψηλότερος βαθμός ως προς την ποιότητα, ενώ είχε προβλεφθεί, κατά το χρονικό σημείο της αξιολογήσεως των προσφορών, ότι η WT δεν θα μπορούσε να εκτελέσει τη σύμβαση επί τρεις μήνες.

76 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η ανάθεση του έργου 1 στην WT πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση των επιταγών της συγγραφής υποχρεώσεων, η οποία ορίζει, στο παράρτημα 1, ως προϋπόθεση για το παραδεκτό των προσφορών, ότι πρέπει να προσκομιστεί η απόδειξη του ότι οι υποβαλόντες προσφορά διαθέτουν τις αναγκαίες εγκρίσεις για την έκδοση εισιτηρίων και διευκρινίζει ότι, προτού αρχίσει η εκτέλεση της συμβάσεως, απαιτείται η ύπαρξη ενός αριθμού αδείας της IATA (στο εξής: άδεια της IATA). Πάντως, η σύμβαση που συνήφθη με την WT στις 31 Μαρτίου 2004 άρχισε να εκτελείται την 1η Απριλίου 2004, ενώ η WT δεν ήταν σε θέση να προσκομίσει τον εν λόγω αριθμό αδείας. Επομένως, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι ήταν η μόνη εκ των υποβαλόντων προσφορά η οποία τηρούσε τη συγγραφή υποχρεώσεων, όσον αφορά την κατοχή αδείας της IATA.

77 Η Επιτροπή εκτιμά ότι αξιολόγησε την ποιότητα των τεχνικών προσφορών σύμφωνα με τη συγγραφή υποχρεώσεων και τη μεθοδολογία αξιολογήσεως που είχε καθοριστεί πριν από το άνοιγμα των προσφορών, τούτο δε χωρίς να υποπέσει σε καμία πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

78 Όσον αφορά την αδυναμία εξασφαλίσεως της εκτελέσεως της συμβάσεως μεταξύ της 1ης Απριλίου 2004 και της 27ης Ιουνίου 2004, η Επιτροπή επισημαίνει ότι κανένας αντισυμβαλλόμενος, εκτός από την προσφεύγουσα, δεν θα ήταν σε θέση να εκπληρώσει τις αναγκαίες διοικητικές και τεχνικές διατυπώσεις για την εκτέλεση των υπηρεσιών στα γραφεία της Επιτροπής εντός προθεσμίας έξι εβδομάδων από την απόφαση περί αναθέσεως και τουλάχιστον ενός μηνός από την πρώτη κρίσιμη ημερομηνία για την υπογραφή της συμβάσεως. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα να εξακολουθήσει να παρέχει τις ως άνω υπηρεσίες, ενώ η τελευταία αρνήθηκε εν τέλει να δώσει ευνοϊκή απάντηση στο ως άνω αίτημα.

79 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, καθόσον αντιμετώπιζε μια εξαιρετικώς επείγουσα κατάσταση, οφειλόμενη σε απρόβλεπτα συμβάντα μη δυνάμενα να αποδοθούν στην αναθέτουσα αρχή και ικανά να θέσουν σε κίνδυνο τα συμφέροντα της Κοινότητας, όφειλε να προσφύγει στο άρθρο 126, παράγραφος 1, στοιχείο γ', των κανόνων εφαρμογής. Επομένως, η Επιτροπή υπέγραψε την επίμαχη σύμβαση με μια τροποποιητική συμφωνία που επέτρεπε στον νέο αντισυμβαλλόμενο να παρέχει τις υπηρεσίες «ex-plant», ήτοι στα δικά του γραφεία, για μεταβατική περίοδο από την 1η Απριλίου 2004 έως τις 19 Μαΐου 2004 και όχι για περίοδο τριών μηνών, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα.

80 Συναφώς, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι έπρεπε να αντιμετωπίσει την απρόβλεπτη απόσυρση πολλών θεσμικών οργάνων, συμπεριλαμβανομένων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Δικαστηρίου. Εν προκειμένω, η συγγραφή υποχρεώσεων δεν προέβλεπε ακριβή ημερομηνία για την έναρξη της εκτελέσεως των παροχών, παρά μόνον ότι η σύμβαση έπρεπε να υπογραφεί πριν από τις 30 Ιουνίου 2004 και ότι οι προσφορές ίσχυαν για εννέα μήνες από τις 2 Δεκεμβρίου 2003. Επί πλέον, η WT ήταν πάντοτε σε θέση να εκτελέσει την επίδικη σύμβαση, της οποίας η εκτέλεση επρόκειτο να αρχίσει το αργότερο την 1η Ιουλίου 2004.

81 Επί πλέον, η Επιτροπή αμφισβητεί τον ισχυρισμό ότι γνώριζε, κατά το χρονικό σημείο της διοργανικής προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, το εύρος των δυσχερειών που θα προκαλούνταν κατόπιν των αποσύρσεων των θεσμικών οργάνων. Συγκεκριμένα, μόλις στις 8 Μαρτίου 2004, κατά τη συνεδρίαση με την WT, εμφανίστηκαν τα προβλήματα τεχνικής και διοικητικής φύσεως, τα οποία καθιστούσαν αδύνατη την εκτέλεση της συμβάσεως «in-plant» από την 1η Απριλίου 2004. Επομένως, η Επιτροπή εκτιμά ότι τα προβλήματα έγιναν γνωστά μόνον μετά την περάτωση της διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, υποχρεώνοντας την Επιτροπή να εξεύρει μια πρόσφορη λύση.

82 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με τη συγγραφή υποχρεώσεων, η ύπαρξη αδείας της IATA απαιτείτο μόνον πριν από την έναρξη της παροχής υπηρεσιών, ήτοι μεταγενεστέρως της περατώσεως της διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών. Επί πλέον, η ως άνω άδεια ουδόλως ήταν κριτήριο ποιοτικής αξιολογήσεως.

83 Η WT αμφισβητεί το γεγονός ότι ένας ήδη αντισυμβαλλόμενος θα έπρεπε αυτομάτως να λάβει τον υψηλότερο βαθμό.

84 Όσον αφορά τις άδειες της IATA, η WT υπογραμμίζει ότι όντως διέθετε μια συνολική άδεια που κάλυπτε τις δραστηριότητές της στο Βέλγιο και άδειες της IATA για καθένα από τα πρακτορεία της. Η WT εκτιμά ότι ουδείς υποβαλών προσφορά, εκτός της προσφεύγουσας, μπορούσε να διαθέτει άδεια ως προς τα γραφεία που βρίσκονται εντός των κτιρίων της Επιτροπής. Επί πλέον, η WT υπογραμμίζει ότι, όπως προκύπτει από το παράρτημα 1 της συγγραφής υποχρεώσεων (ρήτρα 2.2), το να διαθέτει ένας υποβαλών προσφορά ειδικό, για την εκτέλεση της συμβάσεως, αριθμό αδείας της IATA ουδόλως αποτελούσε προϋπόθεση για το παραδεκτό των προσφορών.

85 Τέλος, όσον αφορά τον αριθμό των προστηθέντων, η WT υπενθυμίζει ότι ικανοποιούσε την προϋπόθεση που καθορίζεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού. Συγκεκριμένα, η WT διέθετε τουλάχιστον 70 προστηθέντες στο Βέλγιο, λαμβανομένου υπόψη ότι, κατά την WT, οι προστηθέντες της διέθεταν, στην πλειονότητά τους, τα επαγγελματικά προσόντα που αναφέρονται στο άρθρο 5.2 του παραρτήματος 1 της συγγραφής υποχρεώσεων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

86 Πρέπει εκ προοιμίου να υπομνησθεί ότι από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η ποιότητα των προσφορών πρέπει να αξιολογείται βάσει των ιδίων των προσφορών και όχι βάσει της εμπειρίας που απέκτησαν οι διαγωνιζόμενοι από τη συνεργασία τους με την αναθέτουσα αρχή στο πλαίσιο προγενέστερων συμβάσεων ή βάσει κριτηρίων επιλογής, όπως η τεχνική ικανότητα των υποψηφίων, τα οποία ήδη χρησιμοποιήθηκαν κατά τη φάση της επιλογής των υποψηφιοτήτων και τα οποία δεν μπορούν εκ νέου να ληφθούν υπόψη για τη σύγκριση των προσφορών (απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 1988, 31/87, Beentjes, Συλλογή 1988, σ. 4635, σκέψη 15, και απόφαση Esedra κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 158).

87 Εν προκειμένω, από το άρθρο 6 της συγγραφής υποχρεώσεων προκύπτει ότι τα κριτήρια αναθέσεως της συμβάσεως είναι δύο, ήτοι η ποιότητα των προτεινόμενων υπηρεσιών και οι προσφερόμενες τιμές. Όσον αφορά την ποιότητα της προσφοράς, αυτή πρέπει να αξιολογείται σύμφωνα με τέσσερα κριτήρια: i) το προσωπικό, ii) τα τεχνικά μέσα και η υλικοτεχνική υποδομή, iii) η διαχείριση και η ανακοίνωση των πληροφοριών και iv) η ικανότητα διαπραγματεύσεως προς επίτευξη καλύτερων τιμών.

88 Επομένως, η προηγούμενη εμπειρία της προσφεύγουσας δεν μπορεί να είναι εμπόδιο για την ύπαρξη μιας προσφοράς ενός άλλου διαγωνιζομένου, η οποία είναι ικανή να προσφέρει υψηλότερη ποιότητα υπηρεσιών από εκείνη της προσφεύγουσας και η οποία ανταποκρίνεται κατά πρόσφορο τρόπο στα τέσσερα κριτήρια που καθορίζουν την αξιολογούμενη ποιότητα.

89 Όσον αφορά τον αριθμό των προστηθέντων, η WT πρότεινε, για το έργο 1, 29 προστηθέντες, ενώ η προσφεύγουσα πρότεινε 39 προστηθέντες. Η εκτίμηση της WT φάνηκε αξιόπιστη στην Επιτροπή, λαμβανομένου υπόψη ότι η παραγωγικότητα και η αποτελεσματικότητα της WT, όπως αυτές διευκρινίστηκαν από την τελευταία σε μία από τις γραπτές απαντήσεις της στο Πρωτοδικείο και μνημονεύθηκαν στη σκέψη 65 ανωτέρω, μπορούν να δικαιολογήσουν την ύπαρξη μικρότερου αριθμού προστηθέντων σε σχέση με την προσφεύγουσα, τούτο δε χωρίς να θίγεται η προσδοκώμενη ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών.

90 Επί πλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι ούτε ο δημοσιονομικός κανονισμός ούτε οι κανόνες εφαρμογής απαιτούν από τον υποβαλόντα προσφορά να διαθέτει όντως, κατά το χρονικό σημείο της υποβολής της προσφοράς του, προσωπικό για την εκτέλεση μιας μέλλουσας συμβάσεως που θα μπορούσε να του ανατεθεί. Συγκεκριμένα, έκαστος υποβαλών προσφορά που προτιμήθηκε πρέπει να είναι σε θέση να αρχίσει να παρέχει τις υπηρεσίες κατά την ημερομηνία που καθορίζεται από τη σύμβαση η οποία απορρέει από τη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών και όχι πριν του ανατεθεί εν τέλει η σύμβαση. Αν απαιτείτο από τον υποβαλόντα προσφορά να διαθέτει, κατά το χρονικό σημείο της υποβολής της προσφοράς του, τον απαιτούμενο αριθμό προστηθέντων, τούτο θα κατέληγε στο να ευνοηθεί ο υποβαλών προσφορά που είναι ήδη αντισυμβαλλόμενος και θα εκμηδένιζε, κατ' αυτόν τον τρόπο, την ίδια την ουσία της διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών. Εν προκειμένω, η συγγραφή υποχρεώσεων απαιτούσε μόνον να διαθέτει ο υποβαλών προσφορά, κατά το χρονικό σημείο της υποβολής της προσφοράς του, τουλάχιστον 70 προστηθέντες στο Βέλγιο, προϋπόθεση την οποία πληρούσε η WT.

91 Πρέπει να υπομνησθεί ότι οι δυσχέρειες ως προς την εκτέλεση τις οποίες συνάντησε η WT, που δεν ήταν σε θέση να αποκτήσει την απαιτούμενη άδεια της IATA και, ως εκ τούτου, να παράσχει τις υπηρεσίες εσωτερικώς από την 1η Απριλίου 2004, συνδέονταν με την απόσυρση ορισμένων θεσμικών οργάνων, πράγμα που κατέστησε αναγκαία την κίνηση δεύτερης διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, και εμφανίστηκαν μόνον μεταγενεστέρως της αναθέσεως της συμβάσεως. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω δυσχέρειες εμφανίστηκαν μόλις στις 8 Μαρτίου 2004, κατά τη συνεδρίαση μεταξύ της Επιτροπής και της WT. Κατά συνέπεια, δεν ασκεί επιρροή το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι δυσχέρειες ως προς την εκτέλεση τις οποίες αντιμετώπισε η WT κατά τη διάρκεια των τριών πρώτων μηνών της συμβάσεως δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη λήψη υψηλού βαθμού και έπρεπε να παρακινήσουν την Επιτροπή να καταγγείλει τη σύμβαση που υπεγράφη εν τέλει με την WT.

92 Από την ανάγνωση του σχεδίου συμβάσεως που προσαρτάται στη συγγραφή υποχρεώσεων προκύπτει ότι η δυνατότητα καταγγελίας είναι απλώς μια ευχέρεια που παρέχεται στο θεσμικό όργανο, σε αντίθεση με ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Πάντως, εν προκειμένω, η Επιτροπή έκρινε ότι οι επίμαχες υπηρεσίες δεν είχαν παρασχεθεί με υπερβολική καθυστέρηση και ότι η εκτέλεσή τους δεν είχε προκαλέσει απαράδεκτη καθυστέρηση, λαμβανομένου υπόψη, εξάλλου, ότι η WT άρχισε να παρέχει τις υπηρεσίες της την 1η Απριλίου 2004, τούτο δε υπό τις προϋποθέσεις που καθορίστηκαν και προσαρμόστηκαν από την τροποποιητική συμφωνία.

93 Επί πλέον, από την ανάγνωση της συγγραφής υποχρεώσεων προκύπτει ότι η ικανότητα άμεσης εκτελέσεως της παροχής υπηρεσιών δεν αποτελούσε ποιοτικό κριτήριο αξιολογήσεως, δεδομένου ότι η συγγραφή υποχρεώσεων προέβλεπε απλώς μια καταληκτική ημερομηνία για την έναρξη της εκτελέσεως της παροχής υπηρεσιών, εν προκειμένω την 1η Ιουλίου 2004. Επομένως, το γεγονός ότι η WT δεν ήταν σε θέση να παράσχει τις υπηρεσίες της εσωτερικώς από την 1η Απριλίου 2004 δεν μπορεί να συνιστά παράβαση της συγγραφής υποχρεώσεων, καθόσον η τελευταία ανέφερε απλώς μια καταληκτική ημερομηνία για την έναρξη της παροχής υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, η WT παρέσχε τις υπηρεσίες «in-plant» από τις 24 Μαΐου 2004, ήτοι περισσότερο από έναν μήνα πριν από την καταληκτική ημερομηνία που καθορίστηκε από τη συγγραφή υποχρεώσεων.

94 Όσον αφορά την ειδική άδεια για την εκτέλεση της συμβάσεως, η συγγραφή υποχρεώσεων ορίζει ότι «πριν από την έναρξη των δραστηριοτήτων απαιτούνται [...] ένας ειδικός, για την εκτέλεση της συμβάσεως, αριθμός αδείας της IATA καθώς και βεβαίωση των τοπικών αρχών που διαχειρίζονται τον τομέα των ταξιδιωτικών πρακτορείων [...]» [παράρτημα 1 της συγγραφής υποχρεώσεων (ρήτρα 2.2)]. Η WT ανέφερε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι είχε λάβει, στις 10 Μαΐου 2004, την άδεια «A», που απαιτείται προκειμένου να καταστεί δυνατή, εν συνεχεία, η

απόκτηση αδείας της IATA. Εν προκειμένω, η WT απέκτησε την εν λόγω άδεια της IATA στις 18 Μαΐου 2004. Επομένως, η WT συμμορφώθηκε προς τις απαιτήσεις της συγγραφής υποχρεώσεων, καθόσον ήταν κάτοχος της εν λόγω αδείας πριν από την 1η Ιουλίου 2004.

95 Ως προς την προσφυγή στη διαδικασία με διαπραγμάτευση, το άρθρο 126, παράγραφος 1, στοιχείο γ', των κανόνων εφαρμογής ορίζει ότι «[ο]ι αναθέτουσες αρχές μπορούν να προσφύγουν σε διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς να προηγηθεί η δημοσίευση προκήρυξης [...] ενόσω τούτο είναι απολύτως αναγκαίο, οσάκις επιτακτική επείγουσα ανάγκη, οφειλόμενη σε απρόβλεπτα συμβάντα μη δυνάμενα να αποδοθούν στην αναθέτουσα αρχή και ικανά να θέσουν σε κίνδυνο τα οικονομικά συμφέροντα των Κοινοτήτων, δεν συμβιβάζεται με τις προθεσμίες που απαιτούνται από τις άλλες διαδικασίες».

96 Όσον αφορά τον απρόβλεπτο χαρακτήρα του συμβάντος, που δεν μπορεί να αποδοθεί στην αναθέτουσα αρχή, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατόπιν της αποσύρσεως άλλων θεσμικών οργάνων, η Επιτροπή προέβη σε μια νέα δημοσίευση της συμβάσεως, στις 29 Ιουλίου 2003, που προκάλεσε μετατόπιση του χρονοδιαγράμματος. Η Επιτροπή διευκρίνισε, στην απάντησή της σε γραπτή ερώτηση που έθεσε το Πρωτοδικείο, ότι το Κοινοβούλιο, αφού είχε συμφωνήσει ως προς τη δημοσίευση της προκηρύξεως του διαγωνισμού, εξέφρασε επιφυλάξεις όσον αφορά τη συμμετοχή του στη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών, κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως που διεξήχθη στις 3 Ιουνίου 2003. Το Κοινοβούλιο διατύπωσε, μεταξύ άλλων, επιφυλάξεις ως προς την ανάθεση της συμβάσεως βάσει ενός έργου ανά πόλη. Με υπόμνημα της 11ης Ιουνίου 2003, ο γενικός διευθυντής προσωπικού του Κοινοβουλίου γνωστοποίησε την αδυναμία του Κοινοβουλίου να ολοκληρώσει τη συγγραφή υποχρεώσεων πριν από τις 30 Οκτωβρίου 2003. Η τήρηση της προθεσμίας που προτάθηκε από το Κοινοβούλιο θα έθετε σε κίνδυνο τη διεξαγωγή της διαδικασίας προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών σε σχέση με το απώτατο χρονικό σημείο λήξεως της ισχύος της συμβάσεως που ήταν εν ισχύι, ήτοι στις 31 Μαρτίου 2004. Στις 8 Ιουλίου 2003, το Κοινοβούλιο ανακοίνωσε ότι αποσύρεται από την ως άνω διαδικασία, προκαλώντας επίσης την απόσυρση άλλων θεσμικών οργάνων. Επίσης, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι δεν είχε προσδιορίσει, στην πρόσκληση για την υποβολή προσφορών, ημερομηνία ενάρξεως της παροχής υπηρεσιών, αλλά απλώς μια καταληκτική ημερομηνία, καθόσον κάθε έργο είχε ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, και ιδίως διαφορετικές ημερομηνίες λήξεως των προθεσμιών, πράγμα που καθιστούσε αδύνατο τον καθορισμό ενιαίας ημερομηνίας ενάρξεως της παροχής υπηρεσιών για το σύνολο των έργων. Επί πλέον, μόλις κατά τη συνεδρίαση της 8ης Μαρτίου 2004 η Επιτροπή έλαβε γνώση του γεγονότος ότι η διαδικασία για την απόκτηση της αδείας της IATA, που απαιτείται για την παροχή των υπηρεσιών «in-plant», έχρηζε χρόνου και μπορούσε, ως εκ τούτου, να προκαλέσει μια ορισμένη καθυστέρηση κατά την εκτέλεση των παρεχομένων υπηρεσιών.

97 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή, προκειμένου να αντιμετωπίσει την ως άνω δυσχέρεια που απορρέει από την αρχική απόσυρση των θεσμικών οργάνων από την ανωτέρω διαδικασία, ζήτησε από την προσφεύγουσα να παράσχει υπηρεσίες κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου έξι έως οκτώ εβδομάδων, πράγμα που αρνήθηκε η τελευταία.

98 Επομένως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το χρονοδιάγραμμα, που διαταράχθηκε από την απρόβλεπτη απόσυρση ορισμένων θεσμικών οργάνων και από την άρνηση της προσφεύγουσας να παράσχει υπηρεσίες κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου, δεν επέτρεπε στην Επιτροπή να διασφαλίσει τη συνέχεια των υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου, χωρίς να προσφύγει στην υπογραφή τροποποιητικής συμφωνίας που επέτρεπε στην WT να παράσχει τις υπηρεσίες «ex-plant» από την 1η Απριλίου 2004 έως τις 19 Μαΐου 2004, τούτο δε προκειμένου να αντιμετωπισθεί η εξαιρετικώς επείγουσα κατάσταση στην οποία είχε περιέλθει η Επιτροπή.

99 Επί πλέον, καθίσταται φανερό ότι η Επιτροπή δεν διαδραμάτισε κανένα ρόλο ως προς τις εν λόγω αποσύρσεις, λαμβανομένου υπόψη ότι οι τελευταίες δεν μπορούσαν να αποδοθούν στην Επιτροπή και ήσαν απρόβλεπτες, καθόσον οι επιφυλάξεις του Κοινοβουλίου εμφανίστηκαν μόνον μεταγενεστέρως της αρχικής δημοσιεύσεως της προκηρύξεως του διαγωνισμού.

100 Λαμβανομένης υπόψη της διακυβεύσεως των συμφερόντων της Κοινότητας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η σημασία της συνέχειας των επίμαχων στην παρούσα υπόθεση υπηρεσιών, η οποία έχει ως συνέπεια περίπου 57 000 αποστολές ετησίως, είναι τόσο μεγάλη ώστε η Επιτροπή όφειλε να διασφαλίσει τη συνέχεια των εν λόγω υπηρεσιών, και τούτο με το να προσφύγει σε διαδικασία με διαπραγμάτευση.

101 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η διαδικασία με διαπραγμάτευση ουδόλως χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών. Συγκεκριμένα, η ως άνω διαδικασία χρησιμοποιήθηκε μόνον για την υπογραφή τροποποιητικής συμφωνίας της κύριας συμβάσεως, που απορρέει από τη διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών και υπογράφηκε στις 31 Μαρτίου 2004. Κατά συνέπεια, η εν λόγω τροποποιητική συμφωνία είχε ως μοναδικό σκοπό το να καταστεί δυνατή η παροχή των εν λόγω υπηρεσιών «ex-plant» κατά την περίοδο από 1ης Απριλίου 2004 έως 19 Μαΐου 2004, λαμβανομένης υπόψη της αρνήσεως της προσφεύγουσας να παράσχει υπηρεσίες κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου.

102 Επίσης, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, όπως προκύπτει από την ανάγνωση της συγγραφής υποχρεώσεων, δεν απαιτείτο να είναι σε θέση ο υποβαλών προσφορά να παράσχει τις υπηρεσίες εσωτερικώς κατά την ημερομηνία καταθέσεως της προσφοράς του, αλλά την 1η Ιουλίου 2004. Επομένως, λόγω της αρνήσεως της προσφεύγουσας να παρατείνει την ισχύ της συμβάσεως μετά τη λήξη της ισχύος της συμβάσεως-πλαισίου στις 31 Μαρτίου 2004, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να εξεύρει συμβατικό διακανονισμό με την WT προκειμένου να εξασφαλισθεί η συνέχεια των υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, είναι θεμιτό το ότι η πρόωρη εκτέλεση των υπηρεσιών από την 1η Απριλίου 2004 κατέστησε αναγκαία μια προσαρμογή της συμβάσεως, με την οποία επετράπη, ιδίως, η προσωρινή παροχή των υπηρεσιών «ex-plant». Συναφώς, πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι η WT ήταν ικανή να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που καθορίστηκαν από τη συγγραφή υποχρεώσεων, καθόσον η εν λόγω εταιρία ήταν σε θέση να παράσχει τις υπηρεσίες εσωτερικώς από τις 24 Μαΐου 2004, ήτοι περισσότερο από έναν μήνα πριν από την καταληκτική ημερομηνία που καθορίστηκε από την εν λόγω συγγραφή υποχρεώσεων.

103 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 126, παράγραφος 1, στοιχείο γ', των κανόνων εφαρμογής και ότι η προσφυγή στη διαδικασία με διαπραγμάτευση ήταν δικαιολογημένη.

104 Τέλος, όσον αφορά τον λόγο ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα με το υπόμνημά της απαντήσεως και ο οποίος αντλείται από την παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, που διατυπώνονται στο άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, πρέπει να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Εφόσον ο ανωτέρω λόγος ακυρώσεως δεν μνημονεύθηκε στο δικόγραφο της προσφυγής και εφόσον δεν πρόκειται για στοιχείο που ανέκυψε κατά τη διαδικασία, ο ως άνω λόγος ακυρώσεως πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτος.

105 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την ποιοτική εκτίμηση της προσφοράς που έγινε δεκτή. Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

3. *Επί του αιτήματος προσκομίσεως εγγράφων που αφορούν την ανάθεση του έργου 1*

106 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, το Πρωτοδικείο ζήτησε, ιδίως, από την παρεμβαίνουσα να προσκομίσει στοιχεία ως προς την προσφορά της. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι έχει διαφωτισθεί επαρκώς από τα έγγραφα της δικογραφίας προκειμένου να επιλύσει τη διαφορά χωρίς να διατάξει την Επιτροπή να προσκομίσει το σύνολο των εγγράφων που αφορούν την ανάθεση του έργου 1, όπως είχε ζητήσει η προσφεύγουσα βάσει του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Επί των αιτημάτων περί αποζημιώσεως

107 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την επιλογή του υποβαλόντος προσφορά που προτιμήθηκε και ότι, εξάλλου, η Επιτροπή ουδόλως παρέβη τον δημοσιονομικό κανονισμό. Επί πλέον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν επικαλείται κανένα άλλο στοιχείο, διαφορετικό από τους δύο λόγους ακυρώσεως τους οποίους προέβαλε, που να μπορεί να συνιστά έλλειψη νομιμότητας ικανή να στοιχειοθετήσει την ευθύνη της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, το αίτημα περί αποζημιώσεως πρέπει να θεωρηθεί αβάσιμο, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί του παραδεκτού του εν λόγω αιτήματος.

108 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, η προσφυγή-αγωγή πρέπει, επομένως, να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

109 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής και της παρεμβαίνουσας, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.**

2) **Καταδικάζει την προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής και της παρεμβαίνουσας, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.**

Pirrung Forwood Παπασάββας

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Ιουλίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung

Πίνακας περιεχομένων

Νομικό πλαίσιο ..... II - 2632

Ιστορικό της διαφοράς ..... II - 2633

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων ..... II - 2637

Επί των αιτημάτων περί ακυρώσεως ..... II - 2640

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 146 των κανόνων εφαρμογής και από την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των οικονομικών προσφορών ..... II - 2640

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 2640

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 2645

Επί των εξόδων μισθοδοσίας ..... II - 2647

Επί των εξόδων λειτουργίας ..... II - 2649

Επί των γενικών εξόδων ..... II - 2649

Επί του συστήματος συμμετοχής στα κέρδη ..... II - 2651

2. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση της ποιότητας των τεχνικών προσφορών ..... II - 2652

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 2652

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου ..... II - 2655

3. Επί του αιτήματος προσκομίσεως εγγράφων που αφορούν την ανάθεση του έργου 1 ..... II - 2661

Επί των αιτημάτων περί αποζημιώσεως ..... II - 2661

Επί των δικαστικών εξόδων ..... II - 2661